

Ne Kızıl Şafaklar Gömdük Karanlığa

– M.Kılıçel · 26 Nisan 2016

Hoyrat geçen bir ömrün akabininde
Ne kızıl şafaklar gömdük karanlığa
Güneşin doğuşu,batışı farksız artık
Nasıl doğarsa doğsun,kime ne

Hancı bir kaderin yolcu bireyi olduk
İki ağrı arasında her sızıya misafir
İki hüzam söze yapılan her notaya hüzün
Hayat şarkısına konu olduk istemeden
Sonra biz yandık mızrap vurunca bam teline
Sonra biz yandık hicran geçen bir ömrün bereketsizliğine

Her şarkıda bir tutam hicran olduk
Her şarkıda ayrı bir umut yitirdik
Her şafağa bir gün daha kurban ettik
Çocuk kalan birikimimizde
Yittikçe bir bir kalan çocuk yanımız
Ayrı tavda dövüldük derinden derine
Hiç olduk fani bedenın taşıdığı yalacı nefeste

Hoyrat geçen bir ömrün akabinide
Ne kızıl şafaklar gömdük karanlığa
Bir gün daha doğacakmış,kime ne

Kefene sardığımız düşlerimizin naaşı
Henüz yeni gömüldü
Musallada durduğu izi daha tap taze
Peşinde kaç asır yaş döküldü gözlerimizde
O yaşlar kısa ömrün kaçına bedel
Gün ışığı görmemiş varoluşun daha kaçına gebe

M.Kılıçel